

dette Spørgsmaal, om Banen skal gaa over Aulum eller Ørre, absolut afgøres her, skulde det være en Tap, hvorom det hele skulde dreje sig ved Behandlingen af dette Forslag? Det tror jeg er lovlig meget forlangt.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at naar han syntes lidt irriteret over, at jeg, som han mente, tog humoristisk paa Spørgsmaalet, da tager jeg det ganske paa samme Maade som han. Han mente om mig, at jeg var en stor Mand, der havde overvundet mig selv, og jeg sagde om ham, at det kunde man ikke sige om ham, det havde han ikke gjort. Det ærede Medlem maa vænne sig til at maale sig selv med den samme Alen, som han maaler andre med, ogsaa med Hensyn til Humor eller Ikke-Humor. For det kan nu en Gang ikke nytte, Spørgsmaalet: Aulum eller Ørre bliver aldrig Hovedspørgsmaalet ved Banen fra Videbæk til Skive, og det bør det heller ikke blive, og hvis Banen kommer til at strande paa en Strid om det Spørgsmaal, er det en stor Fejl.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Hvordan skulde denne Bane kunne komme til at strande paa det Spørgsmaal, da man jo fra de Medlemmers Side, som har talt for, at Rigsdagen afgør Retningslinien, er fuldt indforstaaet i, at dersom der ikke kan skabes Flertal derfor, vil vi stemme for Banen alligevel, hvorledes skulde saa dette Spørgsmaal kunne blive afgørende for, om Banen strander eller ikke?

Maa jeg sige til den højtærede Minister, at jeg tror alligevel ikke, at Ministeren skulde paatage sig at fortolke den Henvendelse til Regering og Rigsdag, som er fremkommet fra Befolkningen deroppe, paa den Maade, som den højtærede Minister gjorde. I denne Henvendelse staar der, at „det samlede Jernbaneudvalg er enedes om at overlade Løsningen af dette Spørgsmaal til den høje Regering og Rigsdag.“ Naar der staar, at man overlader Løsningen af et Spørgsmaal til Rigsdagen, saa kan det ikke fortolkes derhen, at man overlader Løsningen til Ekspropriationskommissionen. Nej, lad os lade det staa, som staar i denne Henvendelse, som et Udtryk for Befolkningens Ønsker.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Randers Amt) har Ret i, hvad jeg fremhævede i min Tale, at Skive By er overmaade interesseret i, at denne Bane gen-

nemføres, og derfor vil der fra min Side og fra mit Partis Side blive gjort alt for, at denne Bane kan blive gennemført i denne Samling. Men naar det ærede Medlem selv siger, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Rigsdagen skal afgøre det, eller en Ekspropriationskommission skal afgøre det, i Virkeligheden er en Strid om Kejserens Skæg, saa forstaar jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem vil strides saadan om det. Dernæst vil jeg gøre det ærede Medlem en Undskyldning, thi da jeg indbød det ærede Medlem til Møde i Skive, var det slet ikke min Mening at gøre det ærede Medlem bange, men jeg ved jo godt, at det ærede Medlem har en „Bussemand“ oppe i Skive, og jeg skal da love det ærede Medlem, at hans „Bussemand“ skal ikke komme til Stede den Dag, vor Forhandling finder Sted.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Andreasen har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Det forekommer mig, at den Forhandling, der her har været ført, har været alt for længe — nu forlænger jeg den, men det er jeg nødt til. Det viser bedst, at Spørgsmaalet Ørre—Aulum er det i denne Sag, som ødelægger Muligheden for Banens Gennemførelse. Jeg maa sige, at jeg vilde meget beklage, om det, at vi nu gaar til at nedsætte Udvalg, skulde betyde, at vi igen i Ugevis skal til at gentage alle de Taler, der tidligere har været holdte om Spørgsmaalet Ørre—Aulum, for saa er det rigtig, som et æret Medlem har sagt, og som jeg ogsaa sagde, da jeg første Gang havde Ordet, at der i saa Fald ingen Jernbane bliver mellem Videbæk og Skive. Men Forholdet før var det, at Ministeren her i Tinget foreslog, at Banen skulde følge den nuværende Herning—Holstebro-Bane paa Strækningen fra Vildbjerg til Aulum. Det var Ministerens bestemte Standpunkt, og saa maatte selvfølgelig vi, der var Tilhængere af Ørre-Linien, ogsaa tage vort Standpunkt. Nu er der i Forstaaelse med Egnen fundet en Løsning, som vi alle kan være tjente med. Jeg nærer stadig den Tro, at Besigtigelseskommissionen til sin Tid vil finde ligesom jeg, at Ørre-Linien er den rigtige. Men vi bør ikke her tage Stilling dertil, men følge det Forslag, som ligger for os, og derved muliggøre Sagens Gennemførelse. At optage Striden paa ny — det maa alle være enige om, som har fulgt denne Sag tidligere — er i Virkeligheden at sætte en Bom for denne Banes Gennemførelse.